

Ez én volnék. Legalábbis a párom,
Erika, ilyennek lát. A forradalom évében,
1956-ban születtem, a költői szépségű
fürdővárosban, Gyulán. A középiskola
elvégzése után Szegedre mentem a József
Attila Tudományegyetemre, ahol 1980-ban
vegyész diplomát szereztem.

A következő 10 évben Budapesten
dolgoztam a Gyógyszerkutató Intézetben,
majd a doktori disszertációm megvédése
után néhány hónappal a New Orleans-i
Tulane egyetemen kaptam állást, egy Nobel-
díjas professzor rákkutató intézetében.
Még a professzori kinevezésem évében,
2004-ben, egy belső hang arra ösztökélt,
hogy térjek vissza szülővárosomba, a
gyökerekhez.

Azóta Gyulán élek a kedvesemmel,
aki a fenti képet rajzolta rólam.

A delphoi jósdá falán a következő felirat áll:
„gnóthi séautón”, ami azt jelenti, hogy ismerd meg önmagad.

Létezésünk egy hatalmas, gyötrelmes és gyönyörűséges
játék, melyben arra az ősi kérdésre keressük a választ, hogy
„Ki vagyok én?”. Olyan ez, mint amit a felnőttek játszottak
velünk gyermekkorunkban. Kiküldtek a szobából, elrejtettek
egy darab csokoládét vagy cukorkát, és amikor visszajöttünk,
meg kellett találnunk. Ehhez folyamatosan segítséget
kapunk. Hideg, hideg – mondták –, amikor távol voltunk a
céltól, majd lángos, meleg, ahogy közelebb kerültünk, és
újra hideg, ha távolodtunk. S mi csak kerestük, tele vággyal,
néha frusztráltnak, sírva, könnyörögve. Aztán a végén, ahogy
közeledtünk, forró, forró, majd TŰZ, TŰZ, TŰZ kiáltásokkal
adták tudtunkra, hogy végre megtaláltuk a kincset.

Az életünk pont ilyen keresés, és hiába könnyörögjük ki a
választ, ha nem magunk találunk rá, az igazi élmény elmarad.

Ez a könyv arra vállalkozik, hogy egy kutató ember saját
élményein, tapasztalásain keresztül mutasson utat a végső
felelet felé. Ősi tudás ez, melynek igazságára egyre többen és
többen ébrednek rá: Isten-emberek vagyunk egy új Aranykor
hajnalán.

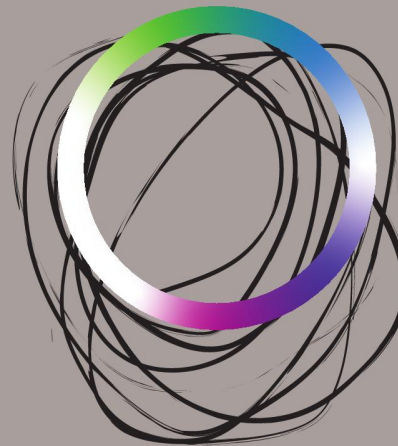
Hívóknak és kételkedőknek egyaránt ajánlom, de főleg azoknak,
akik elindultak az önismeret útján. És talán még inkább
azoknak a keresőknek, akik már-már feladták a reményt.

3800 Ft

KÖRKIRAKÓ

NAGY ATTILA

NAGY ATTILA
KÖRKIRAKÓ

Rendhagyó önéletrajz

Aki még nem ismer: a nevem Nagy Attila. Ebben az önéletrajzi könyvemben életem azon eseményeit vettem górcső alá (kendőzetlen őszinteséggel, mert csak így érdemes szembenézni önmagunkkal), amelyek visszatekintve tanulságokkal szolgáltak számomra, és úgy érzem, hogy mindenkinek segítséget tudnak nyújtani, aki szeretné megérteni, hogy mikor, mi, miért történt vele. A könyv végigvezeti a olvasót, amint egy idealista, ártatlan kisgyermekből a 60-as, 70-es évek korszellemének és a gyermekkori élményeknek a hatására materialista, racionális felnőtté váltam. Szerencsére valahol legbelül megőriztem magamban azt a vágyat, hogy az embereken szeretnék segíteni. Ennek megfelelően a vegyész szakmát választottam, azon belül is a gyógyszerkutatást. Ez a szakma azonban teljes mértékben az anyag kutatásával foglalkozik az emberi testben, tudomást sem véve a lélekről.

Ráadásul pályám kezdetén egy szélsőségesen materialista, objektivista filozófia ragadott magával, amely az észet, az emberi kreativitást mindenek fölé helyezte, ezzel feloldotta bennem az élet értelmével kapcsolatos bizonytalanságaimat, és értelmet adott kutatói pályámnak. Egyetem után 10 évig Budapesten a Gyógyszerkutató Intézetben dolgoztam, majd a doktorim megvédése után lehetőséget kaptam, hogy próbára tegyem a képességeimet az „ígéret földjén”, és az USA-ban, New Orleansban egy Nobel-díjas professzor rákkutató csoportjába kerültem.

Itt 14 és fél évet töltöttem. Szerettem a munkámat, élveztem az új kihívásokat. Beilleszkedtem az amerikai életformába, és eszembe sem jutott, hogy visszatérjek Magyarországra, ahol ilyen volumenű kutatásokban sosem lehetett volna részem.

Azonban a sorsunk időnként érdekes fordulatokat vesz.

Egyszer csak, 13 év eltelte után egy számomra megoldhatatlannak tűnő élethelyzetben megfordult velem a világ, és történt egy olyan esemény, amit én – jobb híján – megvilágosodásnak nevezek, és néhány hónap leforgása alatt a materialista, objektivista gyógyszerkutatóból spirituális, az egészség megőrzését és az alternatív gyógymódokat előtérbe helyező emberré váltam. Ezek után úgy éreztem, hogy semmi keresnivalóm az eddigi pályámon, és hazatértem a szülővárosomba, Gyulára. Mindezt néhány hónappal professzori kinevezésem után és két évvel azt követően, hogy amerikai állampolgár lettem.

Mindig szerettem leírni a gondolataimat. Fiatal koromban versekbe szedve, később tudományos cikkekben, majd amikor megtörtént ez a csodálatos élmény az életemben, azt éreztem, hogy mindenkivel meg kell osztanom. Elkezdtem összerendezni az írásaimat, és úgy gondoltam, hogy ugyan a tengelyében a megvilágosodásom élményei állnak, a legjobb keretet életem története adja. Így született ez a rendhagyó önéletrajz, de ezt még megelőzte egy verseskötet kiadása, mert ahogy összeszedtem az írásaimat, úgy láttam, hogy a verseim megérdemelnék egy külön kis kötetet.

Versek

- A tavaly megjelent Hullámver(é)sben / Aranyhídon című verseskötetem néhány fontos verse is helyet és értelmezést kapott a műben.
- Az életrajzi írás tulajdonképpen egy ifjúkori versem címét vette fel. Érdekessége, hogy jó 20 évvel a megvilágosodás élményem előtt, mintegy előre jelezte az eseményt. A Körkirakó című versemnél talán még érdekesebb volt az „Én az vagyok e Szent sárgolyón” című vers, mely csak 20 évvel a megírása után nyert számomra értelmet.

KÖRKIRAKÓ

Ma végre összeraktam a sok-sok részletet.

A nagy mű megszületett.

Tenyeremen a mindenségben fürdő egész.

Szétboncolta és összerakta magának az ész.

Ám a némán kullogó, elnyúlt idő
nyomdokán

Bármily teljes is a kör – évgyűrű csupán.

Én az vagyok e Szent Sárgolyón...

A Fény
megpillantása volt
az az esemény,
melynek bűvköréből
már nincs menekvés

- Kit negyedszázadba bújt hatezer év tanít arra,
- hogy nincsen más, semmi más,
- csak egy örült, kilátástalan, mert kiűzetett keresés,
- húsba-hasító aranysarkantyús vad hajsza,
- s végül egy váratlan pillanatban felbotolván,
- bűvköréből már nincs menekvés

HULLÁMVER(É)SBEN (ÉLET–TÁNC–SZVIT)

- A néma remete
- Tapogatózások (homályban)
- Budapest
- A munka
- A nők
- A foci
- Az „Ígéret Földje”
- „Nawlins”, a bohém
- Szex és New Orleans
- A munka, sikerek
- A sport (foci)
- Csipet-csapat
- Isten malmai lassan őrölnek
- Jane
- Csonka élettusa
- Hullámok

KILÉPÉS A BARLANGBÓL

- A megvilágosodás
- Spring Forest QiGong
- The Riddle of the Ring (A Gyűrű Talánya)
- Amikor a Tántikám tüsszentett
- Vissza a gyökerekhez

ÍRÓNAK SZÜLETTEM

- Írónak születtem?
- Egy „Kondor” Gyulán, a Kossuth téren
- Születésnap parti, üzenettel
- Fehér, kaukázusi
- Egy kiállítás képei
- Ki az a Lao Ce
- A megváltó (Zen koan)
- A tér természete
- Az előítélet elvakít
- Pattanás az orron

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK (előadások)

- Az egészséges táplálkozásról (2004 áprilisában, a gyulai városi könyvtárban tartott előadás kivonata)
- Gondolatok a rákról és a megelőzés lehetőségeiről (2008)
- Előadás a Flavantic Egészségvédő Klub konferenciáján (2009)

EZO-TÉRBEN

- Módosult tudatállapot
 - Néhány gondolat a szerelemről
 - Álmodok
 - A baba ölelése
 - Polipok az ezo-térben
-
- UTÓHANG

Katartikus élmények

2003 nyarán egy magasabb tudati síkról információkat kaptam a világ valódi működéséről, melyek katartikus élménnyel párosulva nyomatékosították jelentőségüket.

Katartikus élmények hatására az ember kacag és sír. Ezek az érzelmi megnyilvánulások olyan jelző rendszerek, melyek segítenek minket a megismerésben.

Felkacagtam, mint Mozart Milos Forman Amadeus című filmjében.

Heuréka öröm.

Az üzenetek

A világ a feje tetején áll. Mindent fordítva csinálunk. Mindig a másikat akarjuk megváltoztatni, pedig csak magunkat tudjuk. A fej irányít a szív helyett. Tanítjuk a gyereket ahelyett, hogy tanulnánk tőle.

Séta közben a tanítvány megkérdezi a mestert: Mester, mi ugyanabban a világban élünk? Merthogy te annyira másként látsz mindent. Igen, felelte a mester. A különbség azonban az közöttünk, hogy te úgy látod, hogy te vagy a világmindenségben. Én pedig úgy, hogy a világmindenség van bennem.

Üzenetek a létezésről

- A létezés létezik (Arisztotelész). Nincs jó vagy rossz létezés. Csak létezés van.
- Nincs feltételes mód. (Állati elmék: Merle delfinjei a feltételes módot nem értik.) A feltételes mód az elme menekülése a valóság elől.
- Nincs tagadás az univerzumban. A tagadás is az elme menekülési stratégiája. (Jim Carrey)

További üzenetek

- A jelenségvalóságunkat a kollektív tudat a Teremtővel együtt teremti. Az anyagot is, tehát nem az anyag az elsődleges, mint ahogy korábban gondoltam. (más Indiában, és más Európában). Olyan, mint egy film: projekció.
- A lelkünk játszani jött a Földre, de egy élettervvel, feladatokkal (innen származik az eleve elrendeltség érzete).
- Szabadok vagyunk. De: „A szabadság a felismert szükségszerűség.” (Hegel)
- Egyediek vagyunk és megismételhetetlenek, mint egy puzzle darabkái. Mégis egyek, mint a kirakott puzzle. (Sri Chinmoy)

Törvények (játékszabályok)

Számos törvényt (játékszabályt) fogadtunk el, mielőtt emberi testben megjelentünk:

1. A karma törvénye: minden visszajön hozzánk. Megtapasztaljuk, amit másokkal teszünk. (ugyanúgy érvényes, mint a gravitáció).
2. Az okság törvénye. Gyermek: de az miért van?
3. Ami van, az SZENT, azaz a teremtés védett. Gondolatok és érzelmek teremtenek. Ha egy jelenséget nem tudunk elfogadni, erős érzelmet társítunk hozzá, újrateremtjük. (Elfogadás)
4. A reinkarnáció létezik. A lélek isteni eredetű, örök. (Gárdonyi G, Szepes M. Café de Flore)

Smaragd tábla

Hermész Trismegisztosz:

„Amint fent, úgy lent.
Amint kint, úgy bent.”

A jelenségvilág analóg
szerkezetű (holografikus,
fraktált): Tüdő, levelek,
Isten és ember, ébredés,
alvás – születés és halál,
testünk és a kozmosz...

A jelenségvilág
metaforikus. (Biblia)

Matrjoska babák

Népszerűségük
titka, hogy
megjelenítik a
jelenségvilág
analóg
szerkezetét.

Gnóthi Séautón

Az élet megtapasztaláson keresztüli önismereti játék.
(Mint az eldugott cukorka.) (A felejtés bére)

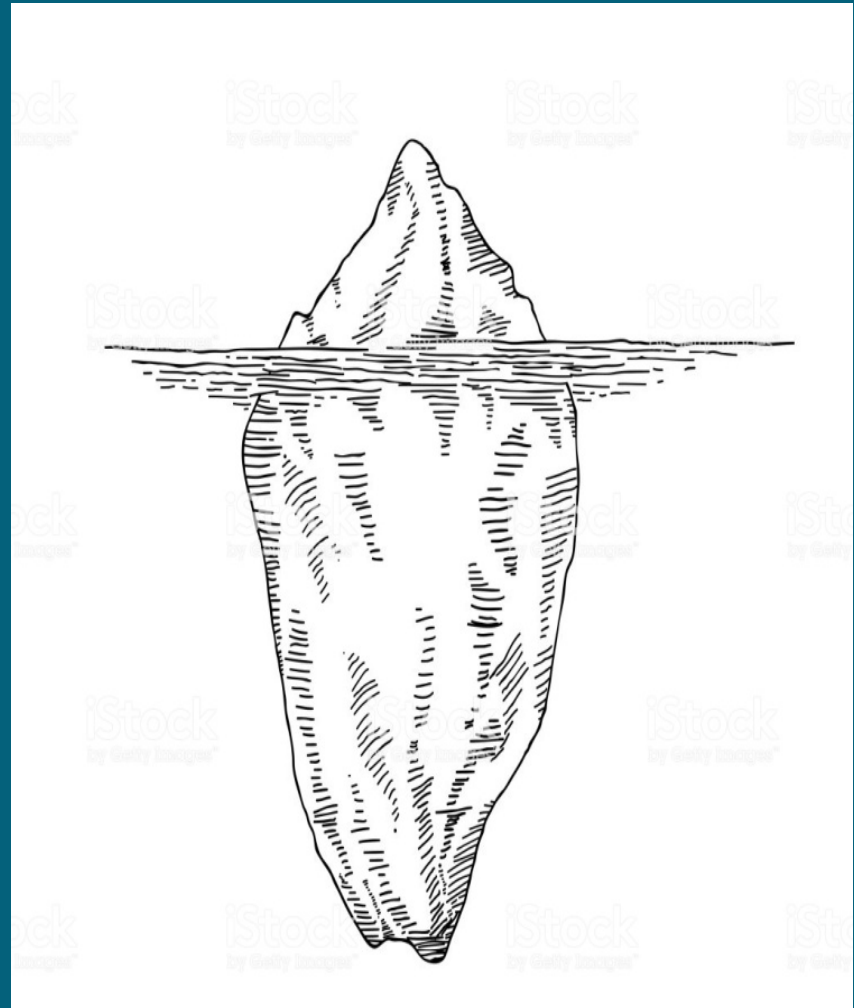
Ki vagyok én? Én a fény vagyok, a testem pedig a fény
otthona. (Bartha Erika)

Azonosulás a testtel – fájdalom.

Ráébredés fény-lényegünkre – eufória.

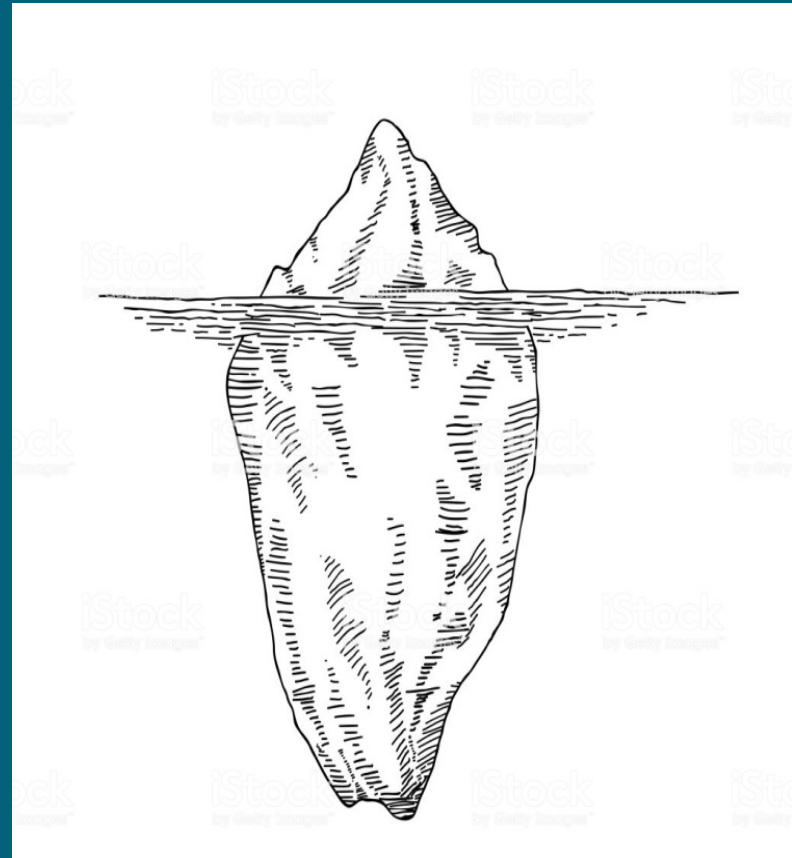
A tudat megjelenítette önmagát

Metaforája a tengervízben úszó jéghegy. A vízből kilátszó 10%-a a tudatos része. A nem látszó, víz alatti rész, a nemtudatos zóna. Mindkettő teremt. A 90% -ról nincs tudásunk, ezért nem látjuk, hogy mi teremtünk.

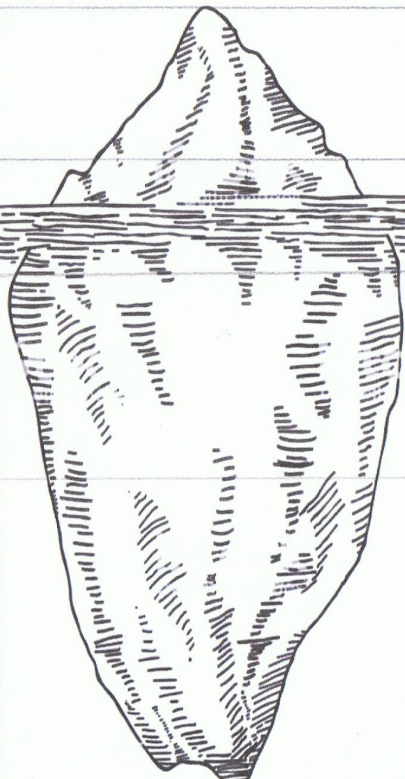

A tudat az információs tengerben

A lélek a mélyből
folyamatosan üzen.
Jeleket küld, érzelmeken
keresztül, de a jel –zaj
viszony gyenge. Nagy a
zaj. Gondolatfolyam
(elme)blokkol.

Tudati állapotok (módosult tudatállapot)

GYERMEK	FELNÖTT	MESTER	EEG AGYI ÁLLÓHULLÁM(H)K		
14+ ÉV	ÉBER	ÉBER	LEÉPÜLÉS	14-40	β
7-14 ÉV ÉBER	FELÁLM	ÉBER		7-14	α
3-7 ÉV ÉBER	A'LOM EDISON ALSZOL	ÉBER	A'LOM KÉTEK METAFÓRÁK	3-7	θ
0-3 ÉV ÉBER	A'LOM - MENTES ALVÁS	ÉBER	REGENERÁCIÓ FELEPÜLÉS LÉLEK	0.1-3	δ

Az első gondolat

Én vagyok, szemben mindenkivel. Szeparáltság.
Születéskor az egységből a kétségbe esünk.

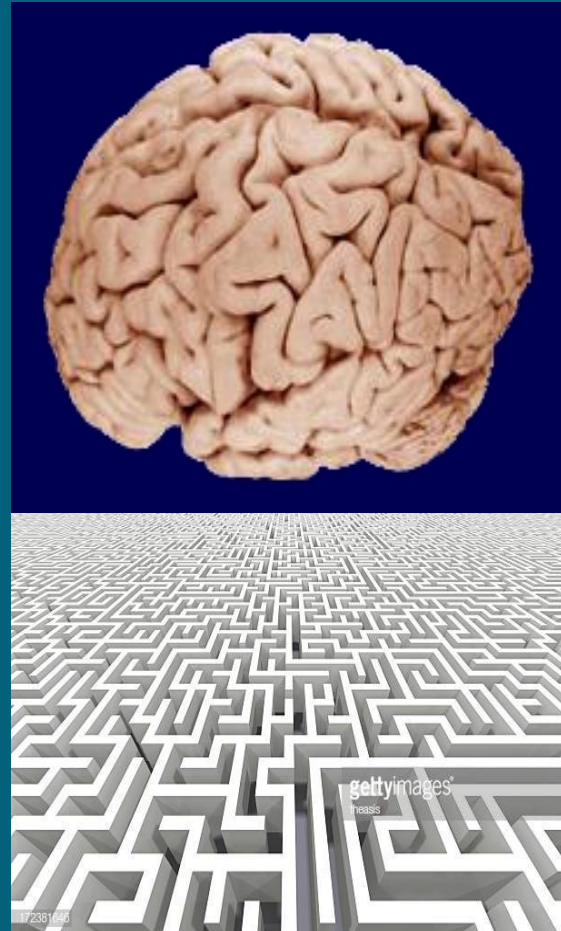
A dualitás fájdalmán keresztül tapasztaljuk meg az egységet.

Szótöve a gond.

A gondolatok teremtető erővel bírnak. Többnyire negatívak. Fájdalmas múltbéli tapasztalatokat vetítenek a jövőbe. Száguldoznak. Nehéz észrevenni őket.

Az elme labirintusa

Az elme labirintusának téglái a fogalmaink, falai az elméleteink. Ebben bolyongunk évezredek óta. A kiutat az érzelmek szárnyán a magasba emelkedve láthatjuk meg.

Hogyan vegyük birtokba a teremtő erőnket?

Buddha: Aki meg tudja zabolázni a gondolatok vadlovait, az irányítani tudja az életét.

Tüsszentés: Amit épp gondoltam, az IGAZ.

Vegyük észre a gondolatainkat és az érzelmeinket.

Az érzelmek rezgések. A pozitív érzelmek építik és stabilizálják a testet, a negatívok rombolják és szétzilálják.

A legerősebb teremtő erő a képhez társított érzelem.

Képsoros

**Ki nagyra becsüli a lelki szemei előtt megjelenő képet, az képes.
Aki nem, az képtelen.**

Megbocsájtás

Nem a sérelmet okozó személy válláról veszi le a karmát, bár ad egy lehetőséget.

A bennünk lévő negatív, romboló érzelmi hatásoktól (rezgésektől) mentesít.

Csak a szívből jövő megbocsájtás működik. Ha a száj csacsog, de a harag marad, semmi nem történik.

Bocsáss meg nekik Atyám, nem tudják mit tesznek. (írják a karmájukat).

A versek szerepe az önismeretben

A versek az érzelmeken keresztül kapcsolatban tartanak a lélekkel.

A versek metaforikusak, mint a világegyetem.

A lélek érzelmi jeleken keresztül üzen. A jel gyenge a zajhoz képest. Alig hallható.

„És hallgatom a híreket, miket mélyemből énszavam hoz.” József Attila, Irgalom.

A gyermek, mint mester

A gyermek áll a legközelebb a lélekhez, ő még emlékszik a tervre. (Miért bölcső a bölcső? Mert bölcs ő, kit benne ringatnak.)

Amikor megszületik, vesz egy nagy lélegzetet: rögzül a lélek.
Sír, mosolyog – érzelmek.

Ismerkedik az anyaggal: tapint, szájba vesz dolgokat: 5 érzékszerv. Perceptuális viszony a valósághoz. Itt és most.

Mesét hallgat, közeli kapcsolata van a világ misztériumával.
Emlékszik az álmaira.

Játszik.

Tanul – fogalmi világ. Konceptuális viszony a valósághoz. (Távolodás a létezésről, Maya, délibáb)

Hogyan jussunk el újra a lélekhez?

Kövessük a gyermek útját visszafelé!

Játsszunk, engedjük meg a csodákat, a mesék misztikumát! (Marcus Aurelius: A csodák nem a valósággal szemben, hanem a valóságról alkotott képünkkel szemben léteznek.)

Lépünk ki a fogalmak labirintusából: érzékszervi valóság (percepció) Itt és most. (Pl. fogfájás szó és igazi fájdalom.)

Emlékezzünk az álmainkra, és fejtsük meg őket!

Az álmok üzenetek a mélyből. Információt adnak a jövőről is. Metaforikusak. Az idő nem lineáris és a tér sem 3 dimenziós.

Engedjük, hogy a megérzéseink vezéreljenek! Hatodik érzék.

Irányítsuk a figyelmünket a légzésünkre (meditáció)!

Csiga-biga....

S amint az élet-nedűvel dús,
húsos zöld levélen
a Nap csábító sugarainak hívogatására
csigaházadból végre előmerészkedsz,
egy pillanatra megláthatod a nagyvilág
szivárvány-szirmok mögé rejtett titkait.

Köszönöm a figyelmet